

انترناسیونال

حزب کمونیست کارگری ایران

شماره ۸۶۸

جمعه، ۲۶ اردیبهشت ۱۳۹۹، ۱۵ مه ۲۰۲۰

اعتصاب ۳۵۰۰ کارگر زغال سنگ کرمان

این هفته شاهد چندین اعتصاب و اعتراض مهم کارگری بودیم. یکی از آنها اعتصاب ۳۵۰۰ کارگر زغال سنگ کرمان است که اول اردیبهشت شروع شده و همچنان ادامه دارد. این اعتصاب و اعتراضات کارگران معدن زغال سنگ در کرمان بازتاب وسیعی در جامعه یافته است. خانواده های کارگران فعالانه وارد این جدال شده اند و مردم را به شرکت در اعتراض فرا میخوانند. شماری از خانواده ها با سخنرانی های اعتراضی شورانگیز توجه ها را به زندگی کارگران و فقر و فشار بر خانواده ها جلب نموده اند. همسران کارگران با توضیح وضعیت کارگران و دستمزدهای بسیار نازل، نشان میدهند که وضعیت کنونی برای کارگران قابل دوام و قابل تحمل نیست. حکومت تلاش دارد معادن را به صاحبان خصوصی بسپارد و از این طریق مثل خیلی جاهای دیگر مافیای اقتصادی بروی دارایی های این معادن چنگ بیندازد. اما کارگران که شغل و زندگی خود را در خطر می بینند با خصوصی سازیها مخالفت میکنند. کارگران بعلاوه خواستار افزایش دستمزدها، اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و اعمال ضرایب سختی کار هستند. مدیریت معدن زغال سنگ دو روز پیش خواستهای کارگران را در حرف قبول کرد و کارگران اعلام کردند که در صورت عملی شدن خواستههایشان به سر کار باز میگردند. اما روز بعد مدیریت زیر وعده هایش زد و کارگران نیز تردیدی در ادامه اعتصاب به خود ندادند.

اعتصاب و اعتراض متحدانه کارگران معدن زغال سنگ کرمان یک حرکت مهم است و باید مورد حمایت وسیع همه کارگران و مردم قرار گیرد. نباید اجازه داد که حکومت بطور زنجیره ای مراکز تولید را به دست مافیای اقتصادی بسپارد و با چپاول بی رویه مراکز تولیدی، زندگی و شغل کارگران را به خطر بیندازد. از مبارزات کارگران زغال سنگ وسیعاً حمایت کنیم.

اخبار اعتراضات کارگران زغال سنگ کرمان و دیگر اعتراضات را در این شماره در قسمت اطلاعیه ها میخوانید. انترناسیونال

ک/پ/ا

یا سوسیالیسم یا بربریت

یک دنیای بهتر،
دنیایی فارغ از نابرابری، تبعیض و ستم
ممکن است!

بربریتی که عریان می شود

شهاب بهرامی

صفحه ۲

فرمانده یگان ویژه رژیم

از آمادگی برای مقابله با خیزش ۹۹ میگوید

صفحه ۳

مصاحبه تلویزیون کانال جدید با اصغر کریمی

حذف چهار صفر از پول ایران و اقتصاد فلج جمهوری اسلامی

متن گفتگوی تلویزیون کانال جدید با حمید تقوایی و شهلا دانشفر

صفحه ۴

” پاسخ به سئوالات ” مردم و خوانندگان نشریه

چرا حزب کمونیست کارگری ایران به آزادی احزاب سیاسی اعتقاد دارد؟

صفحه ۸

حمید تقوایی لیدر حزب به این سؤال جواب می دهد

چند نوشته از میدیای اجتماعی

صفحه ۹

اطلاعیه های حزب

صفحه ۱۰

برای آشنایی، ارسال خبر، گزارش، همکاری و عضویت
در حزب کمونیست کارگری میتوانید با آدرس های
زیر تماس بگیرید:

سایت حزب: www.wpiran.org تلگرام: @wpi_hkki

واتس اپ: ۴۴ ۷۴۳۵۵۶۲۴۶۲ اینستاگرام: wpi91

پیامگیر تلگرام: @wpi_tamas

فیسبوک: www.facebook.com/wpiran

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

بربریتی که عریان می شود

شهاب بهرامی

دیرگاهی است که از زمزمه های شورحالی، از قهقهه های مستانه فریدمن ها و شعبده بازان "وال استریت" از عریه های کف به دهان برآمده پایان تاریخی های فوکویامایی، از واژه های بی طراوت و پرطمطراق سینه چاکان دموکراسی و بازار آزاد، از "امریکن دریم" از اروپای پرسیلابت و متحد، از شیکاگوئیست ها تا میشل فوکوها و البته از این آخری جناب توماس پیکتی، نشانی نیست. کرونا براستی چه پر صلابت، چه آرام و متین، چه بی سر و صدا و با وقار به جنگ بشریت مقهور شده آمد و چرا که نه، بشری که در تجاوز به دامان طبیعت از هیچ حرص و ولع و آزی، از هیچ جنایتی کوتاهی نکرد الان باید تلفات اش را بشمارد. گویی طبیعت با قهرش با طوفان وسیل و زلزله اش از خود دفاع می کند شاید در این حقیقتی باشد ولی هر چه که هست، تروخسک را با هم می سوزاند.

در این میان که مردم شوکه شده در ماتم از دست دادن هزاران هزار عزیز، در بهت و ناباوری فرو رفته، ناگهان رهبران و سیاستمداران رنگارنگ از سالاماندر گرفته تا کومودوهای سمی، در نمایشاتی رقت انگیز، خوشباورانه بر صفحات تلویزیونی ظاهر شده و در وصف دولت خدمت گذار، مردم را دعوت به آرامش و تسلیم و پذیرش شرایط دیکته شده کرده، هم زمان به ترسیم آینده ای بسی سیاه تر از این می پردازند. با کمی تامل می بینیم که دگردیسی لحن قدرت مداران در

عین حال نسبت به مردم، در حال تغییر است. در حقیقت پیامی که مخیره می کنند نفیری است مبتنی بر طلوع نوعی پس رفت به سوی بربریتی آشکار. "دلک" های سیستمی که قهرمانان واقعی اش "مدت هاست مرده اند با توهم و داعیه نجات جامعه از چنگال کرونا پشت میکروفون ها یاره می سرایند واز جهانیان توقع دارند که در این توهم شریک شوند. ماکرون و ترامپ، خامنه ای و جناب ژائیر بولسونارو یقینا از این دسته اند. گفته می شود که تغییراتی اجتماعی و بنیادی در راه است و ما باید بپذیریم و به آن تن دهیم. گفته می شود که بیکاری های میلیونی در راه است فقر و گرسنگی و ناامنی در راه است و مردم باید آماده باشند یعنی باید فکری بحال خودشان بکنند. به طور کلی رابطه جهان سیاست و اقتصاد با سلامت عمومی در عصر نوین رابطه ای یک طرفه و تابعی از نیاز های بازار است. به همین دلیل می گویند برای مبارزه با بحران اقتصادی موجود باید از جیب مردم چند هزار میلیارد دلار به صاحبان کار و بانک ها برای نجات بازار کار پرداخت. در این میان صد البته که دادن صدقه به بخشی از مردم آسیب دیده را نیز فراموش نکرده اند و در دل مهلکه مذکور چه نیکو راه نجات را نیز نشان داده اند: بازگشت به کار و پذیرش ریسک ابتلا به بیماری، پذیرش دستمزد کمتر و شرایط کاری سخت تر و مواردی دیگر از این دست. "ایلان ماسک" نمونه بارز و موفق یک سرمایه دار مدرن امروزی است. او با یک گونی پر از ادعاهای حقوق بشری و

محیط زیستی که با ژستی حق بجانب در میان انبوهی از ژورنالیست های نیکوسرشت و هیجان زده، مقامات کالیفرنیا را تهدید کرده چنانچه اجازه بازگشایی کارخانجات ماشین سازی اش را دریافت ننماید کارخانجاتش را به ایالت های دیگر منتقل می کند، سود طبق معمول همه جا حرف اول را می زند.

نکته تراژیک و نهفته در پیام های رهبران جهان سرمایه داری فارغ از مباحث اقتصادی و سود و زیان و نجات اقتصاد اما تعرض آشکاری است به حقوق فردی و اخلاقیات والای انسانی، به احترام به حق حیات انسان ها، به وظیفه مراقبت ویژه از بیماران و سالمندان و در اختیار قراردادن بهترین و بیشترین امکانات رفاهی برایشان. در ایتالیا و فرانسه و سوئد و قطعا جاهای دیگر گفتند که در صورت کمبود امکانات، مسئولین انتخاب می کنند که چه کسانی از میان بیماران زنده بمانند. پذیرش "زنده ماندن سالم ترین ها" البته دیر گاهی است که در مورد بیماران سرطانی به دلیل کم کردن هزینه ها به اجرا درآمده است، چه نمایش شنیعی! در تماشاخانه جهان، این نظام، یک تناقض آشکار در برابر تمام اصل های بدیهی، پذیرفته شده و نیازهای اولیه یک زندگی و حق زیستن و حق حیات انسانی است. باید این ننگ نظام حاکم را به تصویر کشید و افشا کرد این توحش سرمایه که حتی حق حیات را نیز برمبنای سود و زیان در نظر می گیرد کافی است تا تنها همین یک قلم نشان دهد که بشریت راهی جز رهایی از

چنگال این هیولای هزار سر ندارد.

در خلال ماه های گسترش اپیدمی، مردم اما با روحیه ای سرشار از امید و نیروی عظیم همبستگی، جلوه های زیبایی از همکاری، هم دردی و کمک به همدیگر را به نمایش گذاشتند و نشان دادند که مرعوب نشده و به حقه بازی های سیاست مداران تن نمی دهند. هم زمان مردم با جوك دانستن "مدیریت بحران" بیش از پیش به سترون بودن، بیگانه بودن و تعارض سرمایه داری به حق حیات انسانی در کلیه شئون اجتماعی واقف شده و در جدال با کرونا دریافتند که این نظام نه تنها تمایلی به نجات جان انسان ها ندارد بلکه از توان انجام آن نیز عاجز است. از همین رو دامنه اعتراضات به سیاست های دولت ها کم کم وسیع می شود اینکه ادامه این اعتراضات و عروج آن به سطحی عالیتر می تواند به نقد سیاسی- اجتماعی وضع موجود و به نقد سلبی بورژوازی در تنگنا افتاده ارتقا یابد هنوز معلوم نیست.

اما یک نگرانی جدی از پلیسی شدن بیش از پیش جامعه در میان معترضین به چشم می خورد. گفته می شود به مدد قوانین دوران کرونا، دولت ها توانسته اند امکان سرکشی و جاسوسی در خصوصی ترین مسائل زندگی مردم را به دست آورند. قرنطینه های اجباری و قوانین نیمه جنگی، حمله به آزادی های فردی و جمعی، نصب ده ها هزار دوربین پرقدرت در بیشتر اماکن عمومی، نصب اپلیکیشن های اجباری بر روی تلفن های همراه که به اتاق خواب ها هم سرک می کشد، نمونه هایی از این دلنگرانی های واقعی مردم است. هنری کیسینجر وزیر امور خارجه سابق آمریکا و یکی از معروفترین استراتژیستین های سرمایه داری گفته است که "دنیای پسا کرونا با دنیای قبلیش کاملاً متفاوت خواهد بود" صرفنظر از هر تصویری که کیسینجر از دنیای

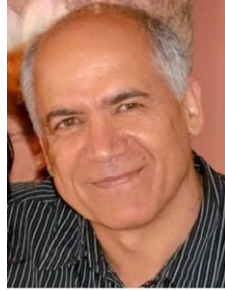
پسا کرونایی داشته باشد یک چیز روشن است، دنیای پس از کرونا دیگر دنیای سور و ساز سرمایه داری نخواهد بود.

کرونا مقصر اصلی نیست

با تعرض هارترین بخش های سرمایه داری به سطح معیشت مردم از اوایل دهه هشتاد میلادی که به دوران تاجریسم - ریگانیسم مشهور شد و تا به امروز نیز ادامه دارد سیستم بیمه، بهداشت و درمان، یکی از قربانیان اصلی غارت و چپاول قانونی دولت ها بود. اقتصادی کردن سیستم بهداشت و درمان، سپردن و فروختن بخش اعظم آن به بخش خصوصی و سر برآوردن قشری از رانت خواران که یا بسیاری از کرسی های پارلمانی و یا مسئولیت های بالای بنگاه های دولتی را نیز از آن خود کرده بودند، در کنار بدتر شدن خدمات درمانی عمومی و بالا رفتن مرگ و میر بخاطر نرسیدن به موقع به بیماران به بیمارستان ها و مراکز درمانی تنها گوشه کوچکی از عوارض این سیاست های اقتصادی در اروپای پیشرفته بود. در این اروپای واحد، بازنشستگان جزو فقیرترین و بی پشت و پناه ترین بخش طبقه کارگرند. دزدی از صندوق بازنشستگی فقط مختص به ایران نیست. از یونان و اسپانیا گرفته تا سوئد، این امری رایج در کوران بحران اقتصادی است. در بحران اقتصادی اوایل دهه نود در کشور سوئد، ناگهان بهره بانکی را به ۵۰۰ درصد رسانده و با "دیولیسو" کردن یا ارزش گذاری مجدد واحد پولی این کشور صدها هزار نفر خانه و مسکن اقساطی خود را از دست دادند. و البته تعدادی از "ما بهتران" یکشنبه به کلپ میلیاردرها پیوستند. هم زمان دولت سویسالی دمکرات سوئد با تعرض به صندوق بازنشستگی کارگران بیش از بیست میلیارد یورو برداشت کرد یعنی دزدید که هرگز آن را پس ندادند. فقر و

فرمانده یگان ویژه رژیبه از آمادگی برای مقابله با خیزش ۹۹ میگوید

متن مصاحبه تلویزیون کانال جدید با اصغر کریمی

داود غفاری: حسن کریمی فرمانده یگان ویژه نیروی انتظامی حکومت گفته است که این نیرو در سرکوب اعتراضات سالهای ۹۶ و ۹۸ در ایران کارنامه قابل قبولی داشت و برای سرکوب خیزش مردم در سال ۹۹ آمادگی کامل دارد. نظر اصغر کریمی را در مورد اظهار نظر فرمانده یگان ویژه نیروی انتظامی جویا می شویم.

اصغر کریمی: پیام این فرمانده یگان ویژه، به رخ کشیدن قدرت سرکوب حکومت است. آیا این قدرت نمایی واقعی است؟ اصغر کریمی: فرمانده یگان ویژه که وظیفه اش سرکوب اعتراضات مردم است دارد در مقابل یک دشمن قدرقدرت رجزخوانی میکند یعنی در مقابل مردمی که میدانند دوباره به میدان میایند. خود او اشاره میکند که ۹۶ سرکوب کردیم، ۹۸ سرکوب کردیم ولی الان داریم تجهیزات و زیرساخت ها و پادگان ها را گسترش میدهیم چون میدانند که امکانات و نیروی تاکتونی شان برای شورش های عظیم تری که در راه است کافی نیست. جالب است که رسماً مردم را "دشمن" خطاب میکنند به شورش دشمن در سال ۹۶ و شورش دشمن در سال ۹۸ اشاره میکند و میگوید در مقابل دشمنی که سال ۹۹ به میدان میاید باید از همین الان آمادگی داشته باشیم. دشمن آن اکثریت مردمی هستند که آه در بساط ندارند، میلیون ها بیکاری که هیچ درآمدی برای زندگی ندارند، میلیون ها جوانی که بیکاری و فقر گلویشان را میفشارد، آن کارگران شهرداری کوت عبدالله که همین دو روز قبل به جرم

اعتراض به نپرداختن حقوق چندرغازشان توسط همین اوباش سرکوبگر دستبند زده شدند و بازداشت شدند. اینها آن دشمنی هستند که این فرمانده رشید! اسلام قرار است به مصافشان برود. و جالب است که مردم هم رسماً اینها را دشمن خطاب میکنند موقعی که در خیابان ها شعار میدهند دشمن ما همینجا است. در هیچ کشوری با این مساله به این شکل مواجه نیستیم که حکومت رسماً مردم را و مردم هم حکومت را آشکارا دشمن خطاب کنند. این شفافیت و صراحت، صفندی مبارزه در ایران را نشان میدهد. آتش بسی که مردم الان داده اند و بعد از هر جنگی معمولاً اتفاق می افتد و بعد از ۹۶ هم دو سالی طول کشید، موقتی و شکننده است و همه میدانند که در آینده نزدیکی این آتش بس تمام میشود و جنگ بزرگتری شروع میشود. در نتیجه جمهوری اسلامی میخواهد خودش را در مقابل موجی که اینبار از همیشه قوی تر است آماده کند.

داود غفاری: مگر چه اتفاقی افتاده است که همه سران سیاسی و نظامی حکومت خیزش وسیع دیگری نظیر دی ماه ۹۶ و آبان ۹۸ را در سال ۹۹ پیش بینی می کنند؟ شما چه فکر میکنید؟ **اصغر کریمی:** همه مردم میدانند، همه حکومتی ها میدانند و حتی افکار عمومی و دول کشورهای دیگر میدانند که جنگی که در ایران شروع شده ادامه پیدا میکند تا به جایی برسد. خواست های مردم هیچکدام پاسخ نگرفته و خواستهای بیشتری هم اضافه شده است. فقر و محرومیت و

بیکاری بسیار بیشتر شده و جمهوری اسلامی هم الان خیلی ضعیف تر و بحرانی تر است. روشن است که این جنگ دوباره شروع میشود. دولت ها برای اینکه جلو شورش های مردم را بگیرند و راه دارند یا به برخی از خواست های مردم بدهند و بخشی از نارضایتی ها را کم کنند و یا مردم را سرکوب کنند. جمهوری اسلامی قادر نیست کوچکترین خواست مردم را برآورده کند. نه میتواند آزادی های سیاسی بدهد، نه مثلاً فشار را از روی زنان بردارد و نه به هیچ خواست اقتصادی مردم جواب بدهد، به میلیون ها بیکار بیمه بدهد یا حقوق کارگر را بالا ببرد در نتیجه فقط با سرکوب تلاش میکند خودش را حفظ کند. در نتیجه تمام مباحث و جلساتشان و دروغ هایشان و حتی تصمیماتشان درمورد کرونا اساساً تلاش و در واقع توطئه علیه مردمی است که به میدان میایند و همه این اقدامات هم فقط مردم را خشمگین تر میکند. در واقع هم و غم اصلی مقامات حکومت این است که با این دشمن قدرقدرت و شورش های عظیم آن چکار کنند. صحبت این سردار حکومت فقط وحشت آنها را از این دشمن نشان میدهد و اینبار نه یک میلیون که سی میلیون نفر.

داود غفاری: ویژگی شورش که پیش بینی می شود، چه می تواند باشد؟ حکومت از شورش گرسنگان اسم می برد، آیا ابعاد پیچیده تر و متنوع تری می تواند داشته باشد؟

اصغر کریمی: لازم است به سه چهارنکته اشاره کنم. اول اینکه اینبار ابعاد مردمی که به

میدان میایند بسیار وسیعتر از همیشه است. روحانی و سران حکومت دو سه هفته قبل در جلساتشان گفته بودند با شورش سی میلیون گرسنه مواجه میشویم. میدانند که حتی نسبت به آبان و دی ۹۸ هم میلیون ها نفر آدم خشمگین دیگر اضافه شده اند. شلیک موشک توسط سپاه به پرواز اوکراینی که ۱۷۶ انسان بیگناه را عامدانه به قتل رساند و آن دروغ هایی که تحویل مردم داد کل جامعه را زخمی کرده است. بخش هایی از مردم که کاری به سیاست نداشتند هم از این جنایت بسیار خشمگینند. حتی اوباش حکومت قدرت دفاع از اقدامات حکومت را ندارند و بسیار شکننده هستند. میدانند که پایه هایشان سست تر شده، بحرانشان از هر نظر عمیق تر شده، در منطقه بسیار ضعیف تر و در سطح بین المللی منزوی تر و بی آبروتر شده اند. اقتصادشان ورشکسته تر شده و قدرت پرداخت حقوق به مزدورانشان را هم از دست میدهند و به

کارمندان دولت هم نمیتوانند حقوق بدهند. حکومت با چنین وضعیت فلاکتباری مواجه است در نتیجه ابعاد مردم معترضی که به میدان میایند بسیار بیشتر از گذشته خواهد بود. دوم اینکه مردم خیلی باتجربه تر از گذشته هستند. مردم ۹۶ با مردم ۸۸ خیلی متفاوت بودند یا مردم ۹۶ و ۹۸. هر بار جنگ مردم با حکومت طوفانی تر شده و مردم روشن تر در مقابل حکومت صف آرایی کرده اند. شعار رای من کو در ۸۸ به شعار اصلاح طلب اصولگرا دیگه تمومه ماجرا تبدیل شد و در ۹۸ شعار نابود باد جمهوری اسلامی به شعار اصلی تبدیل شد همراه با آتش زدن پوستره های خامنه ای و سلیمانی. نکته دیگری که این سردار جنایتکار هم اشاره میکند تاکتیک های پیچیده تر مردم است میگوید در خیزش های اخیر مردم در نقاط مختلف پراکنده میشدند و نیروهای ما را خسته کردند و داریم تلاش

داود غفاری: قدرت سرکوب تا همین حالا باعث بقا حکومت بوده است. برای پیروزی نهایی چطور می توان نیروی سرکوب را ناکارآمد کرد؟

اصغر کریمی: اولین مساله ای که مردم باید به آن توجه کنند این است که جمهوری اسلامی موقعیتش بسیار شکننده است. این عامل مهمی در جنگ است همیشه باید ضعفهای دشمن را شناخت. اینکه مردم چه میکنند یک طرف قضیه است یک طرف قضیه هم این است که وضعیت دشمن چطور است چه قدرتی دارد، توان اقتصادی اش چقدر است، روحیه نیروهایش چطور است، این نیروها چقدر در مقابل مردم احساس حقانیت میکنند، چقدر به سلامت حکومت و مقامات اعتماد دارند. این فاکتورها به میزان زیادی حتی در یک سال گذشته به زبان حکومت تغییر کرده است. دوم اینکه تجربه مردم در ۹۸ که ادامه صفحه ۷

حذف چهار صفر از پول ایران و اقتصاد فلج جمهوری اسلامی

متن گفتگوی تلویزیون کانال جدید با حمید تقوایی و شهلا دانشفر

کیوان جاوید؛ با سلام به

بینندگان عزیز. من کیوان جاوید هستم و شما شاهد یکی دیگر از برنامه‌های میزگرد در تلویزیون کانال جدید هستید. روز دوشنبه پانزدهم اردیبهشت جمهوری اسلامی اعلام کرد که چهار صفر از واحد پول ایران حذف میشود. این اقدام چه تأثیری بر زندگی مردم دارد و چه دردی از حکومت اسلامی دوا میکند؟ مردم با کم شدن ۴ صفر از واحد پول کشور چگونه زندگی‌شان میگذرد؟ بهتر میشود؟ بدتر میشود؟ آیا جمهوری اسلامی موقعیت اقتصادی بهتری پیدا میکند؟ آیا سطح معیشت مردم بالا میرود؟ چه انتظاری از این تغییر داریم؟... مهمانان این برنامه شهلا دانشفر و حمید تقوایی هستند که به سوالات ما پاسخ میدهند. به شما خوشامد میگویم.

حمید تقوایی؛ اولین

سوال من از شما این است که پول چیست و مبادله چیست و نقش پول در مبادله چیست و کم شدن یا بالا رفتن ارزش پول، حذف صفر یا اضافه کردن صفر چه معنایی در اقتصاد دارد؟

حمید تقوایی: خوب، نکته اول این است که کم و زیاد کردن صرفاً تغییری در ارزش پول نمیدهد. یعنی ریال یا تومان و یا هر واحدی که بگیریم بنا به

تعریف قدرت خریدش همانقدر باقی میماند. فقط در دفاتر حسابداری و قیمتگذاری و غیره چهار صفر را میزنند. یعنی ده هزار ریال را کرده‌اند یک تومان. یا در واقع، هزار تومان را کرده‌اند یک تومان. این قراردادی است که فقط نمایش قیمت‌ها یا ارزشها یا سرمایه‌ها و خلاصه هر چیزی که با پول بیان میشود را تغییر میدهد؛ نحوه بیان و نحوه ثبت کتبی مبالغ فرق میکند. اعداد در محاسبات کوچکتر میشوند ولی در زندگی واقعی همه چیز سر جای خودش باقی است و با این کار فرقی نمیکند. ارزش ریال همان است که قبلاً بوده، ارزش تومان همان است که بوده، فقط ظاهر قضیه، نحوه بیان قضیه عوض شده است.

ولی از یک نظر این تغییر صوری روی زندگی مردم تأثیر منفی دارد. وقتی که شما هزار تومان را بکنید یک تومان، دیگر همه رقمها به همان تومان روند میشود. یعنی پانصد تومان از بین میرود و اگر چیزی هزار و پانصد تومان بود، حالا میشود دو تومان. به این معنا واحدهای کوچکتر از تومان از بین میرود و همه چیز را به قیمت بالاتر روند میکنند و این امر بخصوص بر اقشار کم درآمد و محروم جامعه تأثیر دارد و بار تازه‌ای است بر

کم کند؟

شهلا دانشفر؛ روشن است

که این امر تأثیری در بهبود اقتصاد جمهوری اسلامی ندارد. چون ریشه‌های اینکه اقتصاد به اینجا رسیده است زیاد بودن این چهار صفر نیست. خودشان در بحثی که کم کردن این چهار صفر را اعلام کرده‌اند آمار جالبی میدهند. میگویند که در طی چهار دهه نقدینگی نه هزار و دویست برابر شده اما کالا و خدمات فقط پنج برابر شده است. میگویند که تورم سه هزار برابر شده ولی قدرت خرید یک سه هزارم کاهش یافته است.

وقتی که این آمار را نگاه میکنیم میبینیم که چه بلاهائی بر سر جامعه آمده، بر سر معیشت مردم آمده و در این میان دستمزدها عملاً نه تنها افزایشی نداشته بلکه روز به روز قدرت خرید آن پایین تر آمده است. دلایلی که خود حکومتیان برای این کار آورده‌اند هم جالب است. میگویند که این کار در وهله اول برای ساده کردن محاسبات و مبادله بوده است. بعلاوه خود مردم عملاً این چهار صفر را برمیداشتند و میگفتند یک تومان، دو تومان... و در عمل چنین بوده است و برداشتن این

چهار صفر تفاوتی در ارزش پول ایجاد نمیکند. اما از اینها که بگذریم این چهار صفر کم کردن تأثیر فوری و روانی‌اش این است که یک مقدار فضا باز میشود برای اینکه قیمت اجناس را دولا پهنای بالا ببرند و تورم بیشتر شود و زمینه برای تعرض به زندگی و معیشت مردم آماده تر شود. البته دو دهه است که این بحث جاری است و اکنون دیگر وضعیت درپ و داغان اقتصاد و رشد سرسام آور تورم به جایی رسیده است که این اعداد معنای خود را از دست داده و ارزشی برای پول باقی نمانده است. یعنی قدرت خرید مردم آنقدر پایین آمده است که حتی از نظر

دوستان. از نظر قیمتگذاری این اتفاق میافتد، یعنی کالاهای زیر دو هزار تومان را دو هزار تومان میکنند، کالاهای زیر هزار تومان را هزار تومان میکنند و به این ترتیب قیمت‌ها در صد معینی افزایش پیدا میکنند. برای کسانی که همین الان هم هشت‌شان گرونی نشان است، یعنی اکثریت قریب به اتفاق مردم، این اتفاقی منفی است، این قیمت‌ها را بالا میبرد. ولی تا جایی که به نرخ تورم، رابطه ریال یا تومان با دلار، قیمت کالاها و غیره برمیگردد، غیر از این نکته‌ای که الان گفتم، تأثیری بر آنها نخواهد داشت.

کیوان جاوید؛ خوب، این چه تأثیری در رشد اقتصاد جمهوری اسلامی دارد؟ میدانیم که ما با یک اقتصاد بحران زده فلج روبرو هستیم. میزان تولیدات روز به روز کمتر میشود، کارخانه‌ها روز به روز بیشتر تعطیل میشوند، دستمزدها روز به روز کمتر میشود، بعضاً حتی منجمد میشود و میزان تورم نسبت به بالا رفتن دستمزدها ادا قابل مقایسه نیست. شهلا دانشفر، آیا این کم کردن صفر در راه انداختن اقتصاد برای جمهوری اسلامی معنایی دارد؟ اگر ندارد، پس چه ضرورتی هست که میخواهد فقط چهار صفر را

اقتصادی، از نظر حسابداری ناگیرند که این کار را بکنند. در واقع این وضعیت بیش از پیش دارد نشان میدهد که رابطه دستمزد با قیمت‌ها، رابطه نرخ استشار در جامعه به کجا رسیده است. البته مساله کم کردن صفر از جلوی واحد های پولی در تاریخ و در کشورهای مختلف سابقه داشته و این کار را کرده اند. منتها فرقی این است که اقتصاد جمهوری اسلامی شکوفا شدنی نیست و بحران اقتصادی جمهوری اسلامی همانطور که اشاره کردم ریشه های بنیادی تری دارد...

کیوان جاوید: حمید تقوایی، بعضی از کشورها مانند ترکیه صفرهایی را از واحد پولشان برداشتند و شاهد تغییرات یا جهش مثبتی در اقتصادشان بودند. آیا حذف این چهار صفر فقط به این دلیل است که جمهوری اسلامی دارد از آن الگوها بهره میگیرد، از کشورهای نظیر ترکیه یا هر کشوری که ارزش پولشان دائماً پایین میاید و تعداد صفر بالا میرود؟ آیا آنها از تعداد صفر کم میکنند تا ارزش پولشان را به این ترتیب بالا ببرند؟ آیا جمهوری اسلامی دارد از تجربه کشورهای دیگر استفاده میکند؟

حمید تقوایی؛ خوب، کشورهایی هم بوده‌اند که این کار را کرده‌اند و بر سر پول جدید همان بلائی آمده که بر سر پول قدیم و فرقی هم نکرده است. این یک فاکتور اقتصادی نیست، همانطور که گفتم یک فاکتور اداری، محاسباتی است. موضوع برمیگردد به اینکه شرایط اقتصادی بعد از این تغییر پول چه میشود. خوب، در اروپا هم خیلی از کشورهای عضو اتحادیه اروپا واحد پولشان را یورو کردند. منتها اینکه یورو چه قدرتی دارد بستگی دارد به اقتصاد، به شرایط اقتصادی کشورهای عضو اروپای واحد، نه اینکه قبلاً چه واحد پولی داشته‌اند و

پیدا کرد؟ چه در روابط بین‌المللی چه در روابط داخلی رابطه حکومت با مردم آن در چه شرایطی هست حمید تقوایی؟

حمید تقوایی: خوب، ببینید ما همیشه گفته‌ایم که بحران اقتصادی جمهوری اسلامی ریشه‌های سیاسی دارد و به همین خاطر قابل حل و فصل نیست. این حکومتی است که ستون فقرات اسلام سیاسی و تروریسم اسلامی است. برای اینکه این هویتش است، اصلاً به این ترتیب خودش را سر کار نگه داشته است. از آن دوره‌ای که به سفارت آمریکا حمله کرد تا امروز با مرگ بر آمریکا و با قوم و اسلام و امت اسلام و فرهنگ اسلامی و از این نوع تبلیغات به خودش هویت داده و خودش را تعریف کرده، موقعیت منطقه‌اش اینطور است. در رابطه با مردم یک چماق سرکوبش همین ضد آمریکائیگری اسلامی بوده است. همین تکیه کلام حکومتی "حجاب مشمت محکمی بر دهان آمریکاست" نشان می‌دهد چگونه از این ابزار سرکوب استفاده می‌کنند. برای همین رژیم نمی‌تواند از این ضد آمریکائیگری دست بشوید. اگر چنین کند هویت خودش را زیر سوال برده است. مانند این است که کسی مثل هیتلر بگوید که نه، نژاد یهودی با نژاد آلمانی مساوی است! خوب، در این صورت خودش را انکار کرده است. با این حرف سلطه نازیسم تمام می‌شود. جمهوری اسلامی هم همین حالت را دارد. به همین خاطر تا وقتی که اینطور است، تا وقتی که بر طبل اسلام سیاسی و تروریسم اسلامی می‌کوبد، تا وقتی که با "مرگ بر شیطان بزرگ" و با حمله به غرب و غیره می‌خواهد خودش را تعریف کند اقتصادش هم این وضعیت را خواهد داشت. همیشه اینطور بوده است و فقط مربوط به امروز نیست. ما

دادند، مثلاً دیگر بانصد تومان و هفتصد تومان و نهصد تومان دیگر معنی ندارد. هزار تومان دیگر کمترین مبلغ پولی ایران می‌شود. آیا این هم یکی دیگر از ابزار حمله به سطح معیشت مردم و زیر خط فقر بردن جامعه است؟ چگونه؟

شهلا دانشفر: ببینید ما داریم از فروپاشی اقتصاد جمهوری اسلامی صحبت می‌کنیم. سیاست جمهوری اسلامی این است که بماند و برای ماندنش معیشت جامعه را مورد حمله قرار می‌دهد و ابزار پیشبرد این سیاست هم سرکوب است. بنابراین، این را در همین چهارچوب باید دید. می‌گویند اصلاح واحد پول. از آن به عنوان اصلاح صحبت می‌کنند. ولی همانطور که من و هم حمید تقوایی اشاره کردیم این کار در دل شرایطی انجام می‌گیرد که جمهوری اسلامی با یک بحران بسیار سنگینی روبرو است. به همین دلیل مدتی است که این تهاجم به زندگی مردم را در دستور خود گذاشته است. بر همین اساس به نظر من این تأثیرش را در شرایط اقتصاد بیمار و فروپاشیده جمهوری اسلامی روی قیمت‌ها خواهد گذاشت و اتفاقاً قدرت خرید جامعه را پایین‌تر خواهد آورد. به این اعتبار این مقدمه یک تعرض به جامعه است. منتها این تعرض جنبه‌های دیگری هم دارد. جنبه اصلی برمیگردد به فروپاشی اقتصادی جمهوری اسلامی. این را در برنامه و بودجه‌شان هم گفته‌اند و تدارکش را نیز دیده‌اند. در این راستا تعرض سازمانیافته‌ای را در دستورشان گذاشته‌اند که یکی از این تعرضات تعیین همین حداقل دستمزد چند برابر زیر خط فقر بود.

کیوان جاوید: وضعیت سیاسی جامعه چطور است؟ یعنی خود جمهوری اسلامی در چه موقعیت سیاسی‌ای هست که نمیتواند اقتصادش را راه

اکنون چه پولی دارند و یا اینکه واحد پول را چگونه حساب می‌کنند.

علاوه بر کوچکتر کردن ارقام و ساده کردن محاسبات این قضیه برای حکومت یک ظاهرسازی تبلیغاتی هم هست. تغییر صوری است برای اینکه بجای هر دلار چهارده هزار تومان، حالا بگویند که هر دلار چهارده تومان است! ظاهر قضیه اینطور می‌شود که پس بنابراین تومان زیاد هم ضعیف نیست! در حالی که اصل مسئله به قوت خود باقی است. بالاخره شما آمده‌اید و به اصطلاح اسم را عوض کرده‌اید، رسم را که عوض نکرده‌اید! مضمون و محتوای اقتصادی که عوض نشده است. فقط نحوه بیان عوض شده است.

اما اینکه این پول جدید چه می‌شود به نظر من بر مبادلات اقتصادی، شرایط سیاسی، بحران و می‌شود گفت بن بست، و امروز دیگر باید بگوییم فروپاشی اقتصادی جمهوری اسلامی، هیچ تأثیری ندارد. ریشه‌های این مسائل را ما قبلاً بارها صحبت کرده‌ایم. همه این مسائل سرچای خودش باقی میماند. به این معنی می‌خواهم بگویم اینکه تغییر واحد پول در یک کشور به چه نتایجی منجر می‌شود کاملاً برمیگردد به فاکتورهای اقتصادی، نه اینکه پول را چگونه تعریف می‌کنید، چند صفر از آن کم یا به آن اضافه می‌کنید. این کار تأثیر اقتصادی ندارد.

کیوان جاوید: الان خط فقر را دیگر همه میدانند. می‌گویند که خط فقر در سال ۹۸ هشت میلیون بوده، در عرض یک سال شده نه میلیون تومان. شهلا دانشفر، با وضعیت فعلی آیا این یک بار دیگر حمله به سطح معیشت مردم خواهد بود و خط فقر واقعی مثلاً دوازده میلیون تومان خواهد بود؟ برای اینکه آنطور که حمید تقوایی توضیح

دوره‌های مختلفی داشته‌ایم: راه حلی توسط مردم ارائه شود و مردم راه حل سیاسی خودشان را به جمهوری اسلامی دیکته کنند؟ چگونه؟

شهلا دانشفر: راه حل سیاسی مردم انقلاب مردم است. به نظرم راه دیگری باقی نمانده است. ما خیزش دی ماه را داشتیم، خیزش آبان ماه را داشتیم، گسترش اعتراضات در پی این اتفاقات را داشتیم، و امروز هم هر حرفی که جامعه می‌زند در این بستر قرار می‌گیرد. شما به قطعنامه‌های اول ماه مه نگاه کنید، به اعتراضات هر روزه کارگری نگاه کنید، یک رودررویی آشکار بین این مردم و این حکومت هست. مردم دارند به زبان روشن و صریح می‌گویند که این حکومت را نمی‌خواهیم، دارند می‌گویند که این حکومت باید گورش را گم کند و برود، دارند می‌گویند که این بساط دزدسالاری و اختلاس باید جمع شود، دارند می‌گویند که تبعیض و نابرابری را قبول نداریم. دارند کیفرخواست می‌دهند علیه کشتار آبان ماه، علیه کشتار دی ماه، علیه کل وضعیت جهنمی موجود. راه حل مردم این است که

دوره‌های مختلفی داشته‌ایم: راه حلی توسط مردم ارائه شود و مردم راه حل سیاسی خودشان را به جمهوری اسلامی دیکته کنند؟ چگونه؟

کیوان جاوید: خوب، شهلا دانشفر مسئله گرانی همانطور که گفتم دارد بیداد می‌کند. سطح زندگی مردم خصوصاً در این شرایط کرونا هم بدتر از گذشته شده است. آیا امکان این هست که برای فائق آمدن بر این مشکلات عدیده اقتصادی

خواست تامین معیشت و رفاه همگانی، خواستی بر حق و انسانی!

**بر افراشتن پرچم تامین معیشت
همگانی خود یک عرصه مهم
مبارزه برای بزرگداشتن حکومت
دزدان و جانان اسلامی در ایران است.**

دستگیرشان میکرد. به این ترتیب خود جامعه بلند شد، مانند صحنه يك جنگ، جنگ رودرو با جمهوری اسلامی، و با امکانات خودش، با تجهیزات خودش به این نبرد پرداخت.

بنابراین ما در هیچ مقطعی ندیده‌ایم که جامعه به ناامیدی برسد یا به یأس برسد و یا به خودکشی برسد. حتی زندانیان عادی در این دوره بلند میشوند و اعتراض میکنند، از زندان فرار میکنند، از وضعشان ناراضی اند و این را با صدای بلند اعلام میکنند. زندانیان سیاسی که تحت شدیدترین فشارها در زندانها قرار دارند همیشه به عنوان نماینده همه مردم جلو آمده‌اند و صحبت کرده‌اند، علیه پرونده‌های امنیتی صحبت کردند، درباره کرونا صحبت کردند، خواستار تعطیلی زندانها در این دوره شدند. این وضعیت جامعه است.

به نظر من فشارهای اقتصادی درست است که زندگی را برای مردم سخت میکند و مبارزه را هم سخت میکند ولی وقتی که مردم در مقابل این دوراهی قرار میگیرند که یا باید بلند شویم، خودمان متشکل شویم، اعتراض کنیم، مبارزه کنیم تا این وضعیت را عوض کنیم یا اینکه برویم تسلیم شویم و خودکشی کنیم، خوب، راه اول جامعه را انتخاب میکنند. جامعه ایران راه اول را انتخاب کرده و ما این را در تمام تجربیات، بویژه از سال ۸۸ تا به امروز- اگر به اصطلاح تاریخ متأخرتر و جدیدتر را در نظر بگیریم- بارها و بارها دیده‌ایم که جامعه بلند شده و این راه را در پیش گرفته است.

کیوان جاوید: اتفاق عجیبی که دارد در دوران کرونا در ایران میافتد و در هیچ کجای دنیا سابقه ندارد این نهادها مردمی است که حکومت را دور زده‌اند و به هم

ممکن است که بعضیها بر اثر فشارهای اقتصادی، بر اثر فشارهای سیاسی و بر اثر اینکه مردمی نمیتوانند معیشت خودشان را تأمین کنند به راه حل خودکشی برسند ولی وقتی که در يك سطح کلان اجتماعی نگاه میکنید، بخصوص در جامعه ایران که همه چیز این را نشان میدهد، میبینید که مردم آستین بالا میزنند تا خودشان کاری نکنند. نه فقط در اعتراض و مبارزه علیه جمهوری اسلامی بلکه در اداره امور. الآن يك فاکتور مهم مقابله با کرونا مردم هستند. شهلا دانشفر اشاره کرد و همه ما هم میدانیم که پزشکان، پرستاران، کادر درمانی و جوانان در محلات ستاداها و نهادهای مختلفی تشکیل داده‌اند. مردم دارند با کرونا با جمهوری اسلامی هر دو مبارزه میکنند چون جمهوری اسلامی مانعی در راه فعالیت‌های مردم علیه کرونا است. همین چند روز پیش حکومت اعلام کرد که سه هزار و خرده‌ای نفر را به جرم شایعه‌پراکنی در مورد کرونا دستگیر کرده است! منظورشان این است که مردم دارند درباره کرونا حقایق را میگویند و دروغهای جمهوری اسلامی افشا میشود. بهمین خاطر دارند دستگیر میکنند. وقتی سه هزار و خرده‌ای را دستگیر کرده است یعنی دهها هزار نفر دارند اطلاع رسانی میکنند، حقایق را به یکدیگر میگویند، فعالیت میکنند، کمک مالی جمع میکنند، تجهیزات دیگر فراهم میکنند و به جنگ کرونا میروند.

و این اولین بار هم نیست. ما در آبان ماه هم دیدیم که مردم کنترل محلات را در دست گرفتند، خانه‌هایشان را به محل نگهداری و مراقبت از کسانی که بر اثر سرکوب حکومت مجروح شده بودند تبدیل کردند، برای اینکه اگر آنها را به بیمارستانها میبردند حکومت

خودشان به میدان بیایند. مثلاً الآن ستادهای مردمی در رابطه با کرونا تشکیل شده است. یا بر سر دستمزد حرف کارگران و مردم به دولت این است که میگویند شورای عالی کار تو را قبول نداریم و اگر خط فقر نه میلیون تومان است حقوق ما باید بالای این باشد. مدتهاست که این رودرویی را ما شاهدیم. ادامه این وضعیت بود که خیزش آبان کشیده شد. و یا با خیزش دی ماه روبرو شدیم. میخواهم بگویم که این جواب مردم است و رابطه مردم و حکومت را باید در اینجا دید، به این موقعیت رسیده. من گفتم که تنها راهی که برای حکومت اسلامی مانده، برای حفظ خودش از يك طرف تعرضات اقتصادی‌اش به جامعه را وسیع‌تر میکند و از طرف دیگر در کنار آن ماشین سرکوب و جنایتش را شدت میدهد.

کیوان جاوید: بله، حمید تقوایی، هرگز در هیچ کجا اینطور نشده که مردمی هر چه فقیرتر دستاوردهائی هر چه بزرگتر داشته باشند. البته فقر میتواند مردم را به جان هم بیاندازد، مردم را مستأصل کند... یکی از بینندگان کانال جدید میگفت که اگر خودکشی راحت‌تر میبود من خودکشی میکردم. ولی الآن مجبورم در خیابانها بگردم تا کاری پیدا کنم و در واقع ترسی هم از کرونا ندارم برای اینکه تحمل فقر سخت‌تر است. آیا موقعیت و شرایطی که دارد پیش میاید ما را به يك فروپاشی سیاسی در جامعه نزدیک نمیکند؟ در شرایطی که اشخاص میایند و میگویند که چون خودکشی سخت و دشوار است ما دست به آن نمی‌زنیم، این سوال پیش میاید که آیا ما به سمت فروپاشی جامعه نمی‌رویم؟ وضع جامعه را چگونه میبینید؟

حمید تقوایی: در هیچ شرایطی هیچ جامعه‌ای به خودکشی نمی‌رسد. بطور فردی

متحد شدن حول خواستها بود. در اول مه امسال کارگران در واقع پلاتفرم مبارزاتی کل جامعه را دادند. بیست و دو گروه و تشکل از کارگران، معلمان، بازنشستگان و دانشجویان بیانیه دادند نمونه بارز این صف آرابی بود. بعد هم ندای زنان ایران و کمپین دفاع از حقوق معلولین و کمیته دفاع از کودکان کار و خیابان بیانیه دادند. جالب اینجاست که تمامی این بیانیه‌ها و قطعنامه‌ها جوهر واحدی داشتند و تاکیدشان بر این بود که میگفتند خط فقر را قبول نمیکنیم، تبعیض را قبول نمیکنیم، نابرابری را قبول نمیکنیم، جمهوری اسلامی باعث شیوع کرونا بوده، کشتار هزار و پانصد نفر در آبان ماه را محکوم میکنیم، درمان رایگان حق همه است، دولت در مقابل کرونا مسئول است و غیره. يك گفتمان اصلی در همه این قطعنامه‌ها و بیانیه‌ها تاکید بر معیشت همگانی بود و اینکه دولت در قبال معیشت همه مردم مسئول است. در این مسئله همه بخشهای جامعه مطالبه‌گر شدند و این اتفاقی است که فضای جامعه را نشان میدهد و حمید تقوایی هم در پاسخ به سوال قبلی توضیح دادند.

روشن است که فقر همیشه با خود انقلاب نمی‌آورد اما در جامعه‌ای که در مقابل خود چشم انداز روشنی دارد و دارد دست به ریشه میبرد و میگوید که سرمایه‌داری دیگر حرف حالی‌اش نمیشود و باید گورش

کمک میکنند و امکانات تهیه میکنند. حتی «ستاد مردمی مقابله با کرونا» در خارج تشکیل شده که به مردم ایران کمک میکند و به دولت اعتماد ندارد. این اقدام در ابعاد میلیونی است و نشان دهنده این است که، در تأیید حرف شما حمید تقوایی، جامعه نه تنها به سوی خودکشی نمیخواهد برود بلکه دارد به سوی مبارزه و به سوی تغییر دادن پیش میرود... اما شهلا دانشفر، همین اول ماه مه که گذشت آیا شما راضی هستید از تعرضی که جنبش کارگری و معلمین و فعالین اجتماعی برای بهبود سطح معیشت خودشان علیه جمهوری اسلامی کردند؟ اول ماه مه امسال چه اتفاقی افتاد در حالی که مردم نمیتوانستند به تظاهرات و گردهمایی بیایند و به خاطر قرنطینه در واقع باید در خانه میماندند؟ آیا تغییری صورت گرفته که بشود گفت بله، جنبش کارگری و جنبشهای اعتراضی قدمهای مثبتی برداشتند و باید جلوتر بروند؟

شهلا دانشفر: اول ماه مه امسال به يك لحاظ بیسابقه بود. بیش از هر زمانی اتحاد طبقاتی بخشهای مختلف جامعه را نشان داد. يك تصور این بود که کرونا هست پس مراسم برگزار نمیشود و تجمعی در کار نخواهد بود. اما گروههای هزاران نفره معلم، بازنشسته، کارگر، دانشجو همه و همه گفتمانشان شد اول ماه مه، شد کیفرخواست علیه جنایت حکومت، و نتیجه آن

را گم کند، جامعه‌ای که در کف خیابان دارد سوسیالیسم را فریاد میزند و علیه سرمایه‌داری ایستاده است، این جامعه‌ای است که امید دارد. این جامعه‌ای است که اداره شورایی را آلت‌رناتیو خود اعلام کرده و همین امروز در برابر رژیم‌هایی که کنار کرونا ایستاده تا جامعه را عقب بزند، خود وارد عمل شده و با ستادهای مردمی اش به میدان آمده است. همین جواب مثبتی که این ستادهای مردمی به «ستاد مردمی مقابله با کرونا» که در خارج تشکیل شده می‌دهند، نشان دهنده ابعاد این پیشروی هاست. این روندی است که خود حکومت در هراس هر روزه از آنست و از اینکه «شورش گرسنگان در راه است» سخن می‌گوید. این روندی است که انقلابی انسانی را در چشم انداز نزدیک جامعه قرار داده است. و به نظر من در اینجا باید به نقش و وجود حزبی مثل حزب کمونیست کارگری با گفت‌وگوهایی از این نوع اشاره کرد.

کیوان جاوید: سوال آخر من این است که حمید تقوایی، بالاخره مشکل اقتصادی مردم همین امروز باید پاسخ بگیرد.

انقلاب بله، راه حل نهایی مردم است و بستگی دارد به اینکه چقدر زور مردم به حکومت برسد و بتوانند سرنگونش کنند یا نه. در آبان ماه و دی ماه ما گامهای بلندی به این سمت برداشتیم ولی بالاخره کرونا موقتاً به داد جمهوری اسلامی رسید. ولی شکم این مردم باید سیر شود. مردم نمیتوانند بی‌پول و بی‌غذا و بی‌کار بمانند و دستمزد نگیرند و بگویند که روزی انقلاب ما پیروز میشود! همین امروز برای بالا رفتن سطح معیشت مردم چه کار باید کرد؟ حزب کمونیست کارگری برای مقابله و مبارزه با فقر و نابرابری اقتصادی و بحران اقتصادی موجود چه پلاتفرمی دارد؟

حمید تقوایی: خوب، ببینید جامعه در حالی که دارد مبارزه میکند تا جمهوری اسلامی را از سر راه بردارد در عین حال دارد در عرصه‌های مختلفی و برسر مطالبات و خواسته‌های مشخصی می‌جنگد و اینها همه مانند جویبارهایی سر به هم می‌آورند و یک حرکت عظیم را علیه جمهوری اسلامی شکل می‌دهند. یکی از این شاخه‌ها که بخصوص امروز خیلی برجسته شده و اهمیت

دارد مبارزه علیه فقر است که خودش را بخصوص در خواست افزایش دستمزد نشان میدهد. الان شهلا دانشفر هم اشاره کرد که کارگران اعلام کرده‌اند که باید از نه میلیون تومان بالاتر باشد چون خط فقر نه میلیون تومان است. مبارزه برای تحصیل رایگان که الان معلمان دارند می‌گویند. مبارزه برای بهداشت رایگان که بازنشستگان و معلمان دارند می‌گویند و اینها همه جزو برنامه حزب ما هم هست، جزو تبلیغات حزب ما هم هست. بیمه بیکاری مکفی برای همه بیکاران که این هم باز الان یک خواست مطرح و توده‌ای در ایران است و بخصوص در این دوره خواست تأمین معیشت، خواست اینکه دولت در برابر معیشت مردم مسئول است. اینکه مستقل از اینکه شهروندان کار دارند یا بیکار اند یا چه وضعیتی دارند دولت باید مستقیماً به تمام اقشار کم‌درآمد، بی‌درآمد، بیکار یا کسانی که شاغل اند ولی زندگیشان نمی‌گذرد بلاعوض کمک کند. نه به صورت وام یا به صورت وعده سر خرمن که الان دارند می‌گویند. بلکه باید منظم‌اً به اینها کمک کند و این

گفتمان مردم است. اینکه "قرنطینه بدون تأمین معیشت ممکن نیست" الان یک شعار و گفتمان رایج و پرنفوذ درمیدای اجتماعی و در جامعه است. می‌خواهم بگویم که همه این مبارزات در واقع باعث میشود که جمهوری اسلامی به عقب نشینی وادار شود و مردم در دل همین شرایط به خواستها یا به بخشی از خواسته‌هایشان برسند. این نکته را هم بگویم. نفس مبارزه علیه کل جمهوری اسلامی حکومت را مهار میزند. حکومتی که دیده است مثلاً با گران کردن قیمت بنزین چه اتفاقی افتاد یا در سال ۸۸ چه شد یا در سال ۹۶ چه شد، دولتی که اینها را مشاهده کرده، خود این فاکتوری است که جمهوری اسلامی را در سیاست‌هایش کاملاً دست به عصا میکند. همین که الان روحانی می‌گوید که اگر این یا آن کار را نکنیم با شورش گرسنگان روبرو هستیم. یعنی این فاکتور شورش گرسنگان همیشه مانند کابوسی بالای سر حکومت هست که بر حرکت‌هایش تأثیر می‌گذارد. این فرق میکند با یک جامعه آرام اختناق زده ای مانند فرض کنید ایران زمان شاه که به آن

می‌گفتند گورستان آریامهری، یا تونس قبل از انقلاب که آن هم همین حالت بود. در جوامع دیکتاتور زده، در دیکتاتوریهائی که جامعه اختناق‌زده است، جامعه‌ای که سر و صدائی از آن بلند نیست، گورستان است، در آنجا دولتها خیلی راحت می‌برند و میدوزند. ولی در ایران، جمهوری اسلامی هیچ وقت نتوانسته این کار را بکند و همیشه با یک جامعه کاملاً فعال، پر جنب و جوش و معترض رو برو بوده است.

بنابراین، هم مبارزه مداوم برای خواسته‌های مشخص و هم اینکه جامعه بلند میشود و در هر فرصتی، در هر تند پیچی با شعار "جمهوری اسلامی نابود باید گردد" به خیابان می‌آید، این یک فاکتور اساسی است که همانطور که گفتم همیشه مانند کابوسی بالای سر جمهوری اسلامی هست و در این شرایط هست که مردم میتوانند تعرض کنند خواسته‌هایشان را به جمهوری اسلامی تحمیل کنند و حکومت را در عرصه‌های مختلف به عقب برانند.

کیوان جاوید: خیلی ممنون از هردوی شما که در این میزگرد شرکت کردید. *

ادامه از صفحه ۳

فرمانده یگان ویژه رژیم .....

جنگ را به محلات کشانند و نه صرفاً در مراکز و میدانهای اصلی شهر و دست بردن بعضی نقاط به اسلحه و تبدیل جنگ به جنگی در سراسر کشور، اینها محورهایی است که یگان ویژه و سایر نیروهای سرکوبگر را زمینگیر میکند. یک نکته مهم دیگر اعتصاب است که باید با خیزش شهری همراه شود. سال ۹۸ مناطق فقیر نشین کانون اصلی اعتراضات بود که نشان‌دهنده این است که نقش کارگران در اعتراضات شهری بیشتر شده است. این عامل مهمی است که میتواند خیزش‌های ۹۹ با اعتصابات

بزرگی هم همراه شود. کارگران باید خودشان را آماده کنند که همراه با خیزش شهرها دست به اعتصاب سراسری بزنند. از بازار که بخش مرفهی هم هست اما بدلیل نارضایتی دست به اعتصاب می‌زنند تا رانندگان کامیون‌ها تا معلمان و یا مردم کردستان که تجربه زیادی در اعتصابات سراسری دارند تا کارگران مراکز کلیدی مانند نفت که تحرک در میان آنها هم شروع شده است چون دارند از آنها هم بیکارسازی میکنند یا پرستاران و کارگران بخش خدمات که دارند به میدان می‌آیند و میلیون‌ها جوان بیکار و معترض. اینها مجموعه عواملی است که

میتواند ابعاد جنگ را وسیعتر و خیزش‌های مردم را طوفانی تر کند و دشمن را از پادآورد. همین الان هم که آن جنگ بزرگ شروع نشده مردم دارند خودشان را آماده میکنند با اعتصابات و کمیته‌ها و ستادهای همیاری و شبکه‌هایی که همه جا دارند ایجاد میکنند. اینها حلقه‌های زنجیری هستند که مردم را برای خیزش‌ها و انقلابی که در

آینده‌ای نزدیک شروع میشود آماده‌تر میکند که بتوانند کار جمهوری اسلامی را یکسره کنند.

داود غفاری: با تشکر از شما *

**به حزب کمونیست کارگری
پیوندید! شما هم فعالانه دست در
دست کسانی بگذارید که میخواهند دنیای
بهتری پایه ریزی کنند.**

آدرسهای تماس با حزب:
شماره تماس از طریق واتس آپ و ایمو
00447435562462
تلگرام: <https://t.me/wpisazmaneh>
ایمیل: committee.sazmandeh.wpi@gmail.com

میبریم. کمونیسم کارگری، کمونیسم این دوره است. کمونیسمی است که نه تنها نقد عمیق و انسانی مارکس به سرمایه داری در هر شکل آن را نمایندگی میکند بلکه یک ویژگی مهم آن نقد عمیق کمونیسم نوع روسی و چینی است. کمونیسم کارگری جنبشی است که انسان و انسانیت را اساس سوسیالیسم میداند و لذا اعتقاد و التزام به آزادی های بی قید شرط یک رکن مهم آن است. تا آنجا که مشخصا به وضعیت امروز ایران بر میگردد ما نه نیازی به صنعتی کردن و رشد تولید به شیوه روسی و چینی داریم و نه از نظر تکنولوژی تولید و قدرت نیروهای تولیدی کمبودی داریم. جامعه ایران از نظر عینی و اقتصادی میتواند با خلق ید سیاسی از سرمایه داری به سرعت یک جامعه آزاد و باز و انسانی و فارغ از استثمار و همه تبعیضات و بی حقوقی ها را پایه گذاری کند. تضمین و تامین آزادیهای بیقید و شرط نه تنها یک اصل و هدف این روند رهائی جامعه، بلکه یک نیاز پایه ای برای رسیدن به چنین جامعه ای است. جامعه سوسیالیستی که ما خواهان آن هستیم یک جامعه انسانی باز، شاد، آزاد و فارغ از همه تبعیضات و نابرابری ها است. این را ما نه تنها در برنامه یک دنیا بهتر و سیاستها و مواضعمان، بلکه در پراتیک و مبارزه هر روزه مان نیز نشان داده ایم.

از جمله آزادی تشکیل حزب و تحزب وجود ندارد. در این نوع رژیم ها چنان درجه شدیدی از استثمار و غارت اموال عمومی جامعه و چنان شکاف عظیمی میان فقر و ثروت برقرار است که طبقه حاکمه برای حفظ حکومت نیازمند اعمال شدیدترین و وحشیانه ترین دیکتاتوری ها است. در مقابل، طبقه کارگر برای رها کردن خود و کل جامعه از این وضعیت به وسیع ترین آزادی ها نیازمند است و مبارزه برای آزادی احزاب یک رکن این جنگ است. ما این آزادی را فقط برای کمونیستها و یا طبقه کارگر نمیخواهیم. همه احزاب باید آزاد باشند تا جامعه قدرت انتخاب واقعی و آگاهانه داشته باشد. ما معتقدیم در جامعه ای که تشکیل و فعالیت سیاسی برای هر نوع حزب و با هر برنامه و سیاستی آزاد باشد آنوقت حزبی که در برنامه و سیاستها و عملکردش امحای کلیه تبعیضات و نابرابری ها و آزادیهای بی قید و شرط و لغو استثمار و در یک کالم سازماندهی جامعه حول انسان و انسانیت، و نه سودآوری سرمایه، را نمایندگی کند، حزبی نظیر حزب کمونیست کارگری، از جانب اکثریت عظیم مردم انتخاب خواهد شد. بنابراین ما عمیقا معتقدیم که آزادی احزاب و فعالیت سیاسی کامل به نفع توده کارگران و اکثریت عظیم محروم جامعه و حزبی نظیر حزب ما است که این اکثریت عظیم را نمایندگی میکند. نکته دیگر اینکه این اعتقاد و تعهد ما به آزادی احزاب (و کل آزادی فعالیت سیاسی در همه ابعاد آن) فقط مختص دوره ای نیست که حزب در ایوبزسیون است. حزب ما زمانی که بقدرت برسد نیز به این آزادیها متعهد است. تجربه تلخ جوامع تک حزبی که به آن اشاره کردید در نظامهای پیش آمد که تحت نام کمونیسم و سوسیالیسم سرمایه داری دولتی را بجامعه تحمیل کردند. هم در شوروی سابق و جوامع متعلق به بلوک شوروی هدف و برنامه صنعتی کردن و رشد و انباشت سرمایه دولتی دنبال شد و هم در چین و دیگر "کمونیسم های موجود". پیش برد این سیاست مستلزم سرکوب کمونیستهای واقعی تحت نام کمونیسم (نظیر آنچه در شوروی در دوره استالین اتفاق افتاد)، لغو آزادیهای سیاسی و ایجاد یک قدرت متمرکز دولتی است. اینکه دلیل این امر چه بود از حوصله این بحث خارج است (خواننده عالقمند میتواند به بولتن مباحث مارکسیسم و مساله شوروی رجوع کند)، در هر حال امروز در شرایط و دوران کامل متفاوتی به سر

"پاسخ به سئوالات"

توضیح:

انترناسیونال در نظر دارد از این شماره به انعکاس سئوالات مردم و خوانندگان نشریه از حزب کمونیست کارگری ایران در صفحه "پاسخ به سئوالات" بپردازد. رفقای از رهبری حزب به این سئوالات پاسخ خواهند داد.

در این شماره سئوالی از جزوه "۵۰ سئوال" را انتخاب کرده ایم که حمید تقوایی لیدر حزب به آن پاسخ می دهد. لازم به یادآوری است که این جزوه تشریح نقطه نظرات و دیدگاههای حزب کمونیست کارگری ایران در عرصه های متفاوت است. در این جزوه تلاش شده است از طریق پاسخ دادن به سئوالتی که معمولا از حزب پرسیده می شود، نظرگاه های حزب بطور فشرده توضیح داده شود. پاسخ دهندگان به این سئوالات از اعضای کمیته مرکزی حزب هستند.

* * * * *

چرا حزب کمونیست کارگری ایران به آزادی احزاب سیاسی اعتقاد دارد؟

حمید تقوایی: در یک سطح عمومی و اصولی پاسخ به این سئوال خیلی ساده است: ما به آزادی احزاب سیاسی اعتقاد داریم چون به آزادی و رهائی انسان در تمامی عرصه ها معتقدیم. چون آزادی واقعی و تمام و کمال همه مردم، همانند برابری همه انسانها، جزئی از آرمان و جهان بینی ما است. در سطح اصول عقیدتی همین پاسخ شاید کافی باشد اما از نظر سیاسی باید موضوع را بیشتر توضیح بدهم. چون آزادی هم مثل سایر اصول آرمانی ما تنها یک ایده آل انتزاعی و بی ربط به مبارزه هر روزه ما نیست، بلکه مستقیما به فعالیت های سیاسی و عملی و هر روزه حزب مربوط میشود. حزب خواهان آزادی احزاب سیاسی است چون توده مردم بویژه کارگران به این آزادی نیاز دارند. در رژیمهای دیکتاتوری نظیر ایران، چه در دوره نظام سلطنتی چه امروز، مخالفت سیاسی با حکومت در هیچ سطحی تحمل نمیشود و در نتیجه آزادی های سیاسی و

به تلویزیون کانال جدید

صدای انسانیت و اعتراض به حق اکثریت مردم
کمک مالی کنید!

www.newchannel.tv

KANAL JADID
کانال جدید

فرکانس تلویزیون کانال جدید

ماهواره یاه ست

فرکانس : 11766

پولاریزاسیون : عمودی

سیمبل ریت : 27500

اف ای سی : 5/6

از میدیای اجتماعی

برگرفته از فیسبوک کاظم نیک خواه

مافیای مسکن

و مالکیت ۲۵۰۰ واحد مسکونی در تهران!

یکی از نمایندگان مجلس اسلامی بنام زهرا سعیدی در یک مصاحبه تلویزیونی گوشه ای از وضعیت دزدی و چپاول نجومی توسط آقا زاده های حکومتی در ایران را افشا کرد. حقایقی که همگان به چشم آنرا می بینند اما وقتی از زبان نمایندگان خود حکومت بیان میشود سندی غیر قابل انکار است. او گفت به من گزارش شده است که شخصی در تهران ۷۰۰ واحد مسکونی دارد. او در ادامه این مصاحبه میگوید شخص دیگری در تهران ۲۵۰۰ واحد مسکونی دارد.

او همچنین گفت که از سال ۸۵ تا ۹۵ ساخت تعداد ۱۰ میلیون و پانصد هزار واحد مسکونی گزارش شده ولی تنها دو میلیون چهارصد واحد در اختیار مصرف کنندگان قرار گرفته است. بقیه در بازی بورس و بازار مسکن دارند دست به دست میشوند و ثروت میسازند. این ارقام را باید مدام جلوی چشم مردم گذاشت تا گوشه ای و تنها گوشه ای از کارکرد مافیای اقتصادی حاکم جلوی چشم قرار گیرد.

محاسبه قیمت اینهمه ساختمان واقعا غیر ممکن است و به دلار سر به هزاران میلیارد دلار میزند. با پول بی ارزش ایران اصلا قابل محاسبه نیست. سلاطین مسکن در ایران با در دست داشتن درصدهای نجومی ای از خانه ها آنها در تهران و شهرهای بزرگ، براحتی قیمت ها را بالا و پایین میبرند و از طریق بازی با قیمتها و خرید و فروش و بورس پولهای عظیم به جیب میزنند و فقر و آوارگی بیشتری را به کارگران و مردم محروم تحمیل میکنند.

اعترافات این نماینده مجلس اسلامی تنها گوشه ای از ثروتهای مافیای اقتصادی در ایران را بر ملا میکند. همین دو قلم ریشه فقر و بی مسکنی و آوارگی اکثریت عظیم مردم را بر ملا میکند. عامل فقر کشنده و کمر شکن اکثریت مردم وجود این سیستم عمیقا فاسد و چپاولگر سرمایه داری انگل حاکم است که در پناه جمهوری اسلامی دارد تمام اقتصاد را در چنگال خود قبضه میکند.

دره عظیم میان فقر و ثروت در ایران مدام گسترده تر

میشود و در کنار امثال کسانی که ۲۵۰۰ واحد مسکونی یا هفتصد واحد مسکونی را در تهران و شهرهای بزرگ صحت هستند، خیریهایی منتشر میشود که برخی جوانان از بی مسکنی ناچارند گورخوابی کنند. این یک فاجعه عظیم اجتماعی است که تنها و تنها با سرنگونی جمهوری اسلامی و پایان دادن به سیستم قاچاق و چپاول مافیای سرمایه داری میتواند پایان یابد. حرص و بیزاری گرگان حریصی که بر اقتصاد این کشور چنگ انداخته اند و دست اندرکاران خود حکومت در راس آنها قرار دارند، سیری ناپذیر است و هرروز فجاج عظیم تری را به اکثر مردم تحمیل میکنند. این مفتخوران بی خاصیت و انگل سرمایه دار را باید از اریکه قدرت به زیر کشید. حاکمیت این سیستم است که در کنار خود کارتون خوابی، اعتیاد، تن فروشی، گورخوابی، قتل و جنایت، و هزار عارضه اجتماعی دیگر را تولید میکند. انقلاب بعدی در ایران بدون تردید انقلابی برای به زیر کشیدن جمهوری اسلامی و خلع ید کردن از مافیای اقتصادی است.

با ثروتهای عظیمی که در جامعه وجود دارد میتوان همه مردم را صاحب مسکن و معیشت کافی و رفاه نمود. بشرطی که سیستم حاکم، سیستمی انسانی باشد نه سیستمی که گرگان اقتصادی را پرورش میدهد.

*** **

از کانال ستاد مردمی مبارزه با کرونا در ایران

برای حکومت راه اندازی مجدد اقتصاد معنایش تأمین نان مردم نیست،

برای حکومت راه اندازی مجدد اقتصاد معنایش تأمین نان مردم نیست، همانطور که قبل از شیوع اسلامی نان دانی بزرگی برای مافیای قدرت است. این اقتصاد قرار نبوده و نیست که نیازهای مردم را رفع کند بلکه هدفش این است که عده ای مفتخور را از قبل غارت دسترنج کارگران و مردم زحمتکش ثروتمندتر کند. و امکانات بقای حکومت را از همین محل هزینه کند. در این اقتصاد بخش قابل توجهی از ثروتهای جامعه صرف هزینه هایی می شود که مردم در اسارت نگه دارد. یعنی خرج نیروهای سپاه و بسیج و آخوندها و صرف مسجد و حوزه علمیه و ارگانهای ترویج خرافه و پروژه های تروریستی جمهوری اسلامی در جهان می شود.

روحانی می گوید که دوقطبی نان و جان وجود ندارد. اتفاقا این دوقطبی را همین حکومت ساخت و پیش پای

از فیس بوک حزب کمونیست کارگری ایران

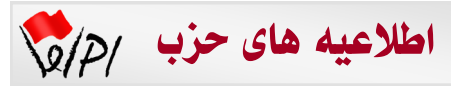
روز جهانی پرستار

وضعیت پرستاران قبل از کرونا هم بسیار هشدار دهنده بود. ساعات کار طولانی و اضافه کاری های اجباری و سر پا ایستادن طولانی، خطر مبتلا شدن به انواع بیماری، حقوق یک چندم خط فقر و عدم امنیت شغلی و نگرانی دائم از دست دادن کار و استرس هرروزه بخاطر عدم معالجه بیماران خانواده های فقیر و زحمتکش که توانایی تأمین هزینه سنگین بیمارستان را ندارند، کار پرستاری را به کاری شاق و غیر قابل تحمل تبدیل کرده بود. بطوری که رئیس کل سازمان نظام پرستاری از مرگ ۱۷ پرستار ۲۵ تا ۴۰ ساله بدلیل شرایط دشوار کار آنها خبر داده بود. شیوع بیماری کرونا وضعیت دشوار پرستاران را بیش از قبل جلو چشم جامعه گذاشت.

امروز سه شنبه ۲۳ اردیبهشت روز جهانی پرستار است. جا دارد مردم در سراسر کشور در بالکن ها و حیاط خانه ها و پشت بامها و خیابانها و محل کار و هر جا که هستند یک دقیقه در همبستگی با پرستاران و کادر درمانی با دست زدن و هورا کشیدن آنها را تشویق کنند. اما در عین حال انتظار میرود از کلیه تشکل های کارگری، تشکل های معلمان و بازنشستگان و دانشجویان، با بیانیه ها و فراخوان های خود حمایت همه جانبه از پرستاران و خواست ها و مبارزات آنها را اعلام کنند و همبستگی با آنها را تقویت کنند

*

اطلاعیه خبری:

فراخوان بازنشستگان فولاد اصفهان به تجمع و برخی اعتراضات دیگر کارگری

فراخوان بازنشستگان فولاد به تجمع

در اعتراض به عدم پاسخگویی به خواسته‌هایشان و سطح نازل حقوقها و فشار معیشتی برای روز ۲۷ اردیبهشت فراخوان به تجمع در مقابل استانداری اصفهان داده اند. بازنشستگان که بخش آسب پذیر تر جامعه در برابر بیماری کرونا هستند، برای پیگیری خواسته‌هایشان ناگزیر به اعلام این تجمع شده و با اعلام اینکه به میدان آمدن و مدعی حقوق خود شدن تنها راه ماست، در تدارک این تجمع هستند. در این فراخوان بر نوشتن خواستار روی کاغذ A4 و گذاشتن ماسک و رعایت فاصله برای جلوگیری از خطر ابتلاء به کرونا تاکید شده است.

اعتراض کارگران شرکت تولید تجهیزات سنگین هپکو روز پنجشنبه ۲۵ اردیبهشت ماه، کارگران شرکت تولید تجهیزات سنگین هپکو در اعتراض به احتمال واگذاری این شرکت به پیمانکاران معادن زیرمجموعه ایمیدرو و قراردادهای برده وار کاری دست به اعتراض زدند. بنا بر خبرها اخیرا در جلسه‌ای با حضور رئیس قوه قضاییه و مسئولان استانی و مدیران شرکت هپکو و نمایندگان کارگران، مشکلات هپکو و واگذاری آن به ایمیدرو مورد بررسی قرار گرفت. در این جلسه واگذاری هپکو به ۶ پیمانکار معدن زیرمجموعه ایمیدرو مطرح شد که موجب اعتراض کارگران قرار گرفت. در واقع این پیمانکاران شرکت‌های بزرگ بزرگ بزرگ خصوصی به حساب می‌آیند که زیرمجموعه ایمیدرو هستند. چنین شتابی از به حراج گذاشتن سهام کارخانه و واگذاری آن به شرکت های بزرگ خصوصی بخشی از بساط چپاول و غارت سرمایه داری حاکم و تعرض به کار و معیشت کارگران است. در جریان این جایجایی ها امنیت شغلی کارگران به خطر افتاده و معمولا بیکارسازیهای بسیاری صورت خواهد گرفت. کارگران در برابر این وضعیت صف بندی کرده و ایستاده اند.

تجمع معلمان عضو تعاونی مسکن فرهنگیان

روز ۲۴ اردیبهشت جمعی از معلمان که اکثرا بازنشسته و از اعضای تعاونی مسکن فرهنگیان هستند، مقابل اداره کل تعاون وزارت کار تجمعی اعتراضی برگزار کردند. خواست تجمع کنندگان رسیدگی به تخلفات تعاونی مسکن است. به گفته آنان ۱۹ سال است که بلا تکلیف و سرگردانند و تعاونی مسکن خانه‌های آنها را تحویل نداده و سپرده آنها را بالا کشیده اند. در این مدت فقط تعداد معدودی از خانه‌ها تحویل شده داده شده که آنها نیز ناقص و پر از کاستی است. اعضای تعاونی مسکن فرهنگیان حدود ۴۰۰ نفر هستند. آنها ۱۹ سال پیش به امید خانه‌دار شدن عضو تعاونی شده و اکنون اکثرا بازنشست شده اند.

تجمع پاکبانان منطقه ۳ شهرداری کرج

روز ۲۴ اردیبهشت پاکبانان منطقه ۳ شهرداری کرج به دلیل عدم پاسخگویی به مطالباتشان و عدم پرداخت طلبهایشان دست از کار کشیدند و تجمع اعتراضی برپا کردند.

بازداشت محمد علی زحمتکش معلمی از شیراز

محمد علی زحمتکش معلم بازنشسته و فعال صنفی در استان فارس، از تاریخ ۷ اردیبهشت ۹۹ پس از فشار فراوان به وثیقه‌گذار توسط مسئولین حکومتی، بناچار خود را برای اجرای حکم یکسال به زندان عادل آباد شیراز معرفی نمود. این بازداشت در حالی صورت می‌گیرد که مقامات قضایی به وی و اطرافیانش وعده داده بودند که پس از معرفی شرایط آزادی و مرخصی او را مهیا خواهند نمود. محمد علی زحمتکش هم اکنون قرنطینه و در بازداشتگاه زندان عادل آباد شیراز به سر می‌برد که وضعیت بهداشتی اسفناکی دارد.

محاکمه آتنا دائمی

روز چهارشنبه ۲۴ اردیبهشت جلسه بیدادگاه آتنا دائمی به ریاست قاضی محمدرضا عموزاد برگزار شد. این جلسه دادگاه با حضور آتنا و وکلای مدافع او عباس امیری و مصطفی نیلی برگزار گردید. بنا بر خبر جلسه بعدی دادگاه وی به زودی تعیین وقت خواهد شد. این محاکمه در خصوص مصداق اتهام "اجتماع و تبانی در جهت بر هم زدن امنیت کشور" به دلیل تحصن چند روزه (دیماه ۹۸) در بند زنان زندان اوین به مناسبت چهلمین روز جانباختگان آبان و در همراهی با خانواده‌های جانباختگان، و همچنین در خصوص اتهام "تبلیغ علیه نظام" و چند مورد دیگر انجام گرفت. آتنا دائمی دیماه ۹۸ به مدت ۱۵ روز از بند زنان زندان اوین به بازداشتگاه اطلاعات سپاه موسوم به بند ۲ الف زندان اوین منتقل شد. این انتقال در پی تحصن هشت تن از زنان زندانی سیاسی در بند زنان زندان اوین در اعتراض کشتار آبانماه صورت گرفته بود.

پرونده‌سازی جدید علیه اسماعیل عبدی

دستگاه قضایی جمهوری اسلامی برای اسماعیل عبدی معلم زندانی در حالیکه در آستانه پایان محکومیت ۶ ساله خود قرار دارد، پرونده جدیدی تشکیل داده و او را به ده سال دیگر حبس محکوم کرده است. عبدی که تنها چند روز پیش از نوروز ۹۹ به دلیل خطر شیوع ویروس جدید کرونا و با قرار وثیقه ۱۰۰ میلیون تومانی از زندان اوین به مرخصی آمده بود، در روز اول اردیبهشت که در پی تماس مقامات قضایی برای طی کردن روال اداری آزادی‌اش به دادسرای اوین مراجعه کرده بود، دوباره بازداشت شد.

اسماعیل عبدی دبیر آموزش و پرورش اسلامشهر و عضو کانون صنفی معلمان به خاطر حضور در تجمع جلوی مجلس و اعتراض به وضعیت نابسامان آموزش و پرورش و سیستم آموزش، دستگیر شد. بنا بر خبرها حکم ۱۰ سال زندان تعلیقی توسط شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب در سال ۱۳۸۹ علیه او صادر شده بود. اکنون در حالیکه حتی بنا بر قوانین خود جمهوری اسلامی ۵ سال

از صدور آن حکم می‌گذرد، ظاهرا تعلیقی بودن حکم کنار رفته و به ده سال حبس تبدیل شده است. بدین ترتیب همه چیز حاکی از پاپوش دوزی برای این معلم زندانی و ادامه بازداشت وی است. علاوه بر بازداشت مجدد اسماعیل عبدی، روز سه‌شنبه ۲۳ اردیبهشت مرخصی محمود بهشتی لنگرودی یکی دیگر از اعضای کانون صنفی معلمان تمدید نشده و او به زندان بازگردانده شد. بهشتی ۵ سال حکم زندان دارد. کانون صنفی معلمان طی بیانیه‌ای تشکیل پرونده جدید برای اسماعیل عبدی و ادامه بازداشت معلمان در بند را محکوم کرده است. یک کارزار مهم در میان معلمان کمپین علیه امنیتی کردن مبارزات است. اسماعیل عبدی همراه با جعفر عظیم زاده در سال ۹۵ این کارزار را اعلام کرده و با خواست بسته شدن تمامی پرونده‌های امنیتی آنها اعلام داشتند و با استقبالی اجتماعی روبرو شد.

حزب کمونیست کارگری ایران

پیش بسوی اعتصابات سراسری

۲۵ اردیبهشت ۱۳۹۹، ۱۴ مه ۲۰۲۰

* * * * *

اطلاعیه شماره ۸ در مورد اعتراض کارگران زغال

سنگ کرمان

تجمع اعتراضی کارگران زغال سنگ کرمان و خانواده

هایشان مقابل استانداری

دهمین روز اعتصاب و اعتراضات کارگران معدن زغال سنگ کرمان با شرکت خانواده‌ها ادامه دارد. دیروز پنجشنبه ۲۵ اردیبهشت کارگران اعتصابی در داده و همراه با خانواده‌های خود در مقابل ساختمان این شرکت در کرمان تجمع کردند. در حرکت امروز فریاد اعتراض کارگران با شعار "می مانیم، میمیریم، ذلت نمی پذیریم" در فضای خیابانهای مقابل استانداری طنین انداخته بود. یک صحنه قابل توجه از این تجمع قرار گرفتن خانواده‌های کارگران در پشت میکروفون و سخن گفتن از مشکلاتشان و دستمزدهای زیر خط فقر بود.

سه هزار و پانصد کارگر این معدن که در سه شهرستان راور، کوهبنان و زرنند کار می‌کنند، از ابتدای اردیبهشت ماه به خاطر خصوصی‌سازی معدن و به حراج گذاشتن سهام آن که کار و زندگی آنها را به خطر می‌اندازد ده روز است که در اعتراض بسر می‌برند. قرار است ۴۵ درصد سهام این معدن وارد بورس شده و به فروش برسد. کارگران در برابر این چپاول آشکار و تعرض به زندگی و معیشتشان ایستاده اند. کارگران زغال سنگ کرمان بعلاوه به پایین بودن سطح دستمزدها و عدم پرداخت بیمه و مزایای شغلی شان و قراردادی بودن و سطح نازل استانداردهای شغلی و معیشتی خود اعتراض دارند. یک خواست فوری آنها متوقف شدن فوری سهام شرکت و داشتن ایمنی شغلی و دائمی شدن قراردادهایشان و افزایش ضریب سختی کار و سطح دستمزدهایشان است.

شرکت زغال سنگ کرمان زیر مجموعه صندوق بازنشستگی فولاد است و کارگران مخالف بزرسی شدن آن

از صفحه ۱۰

اطلاعیه های حزب

و ورود شرکت سرمایه‌گذاری صندوق بازنشستگی فولاد، دالاهو، به بورس هستند. با این کار شرکت دالاهو با اختیارات بیشتر میتواند در مورد لغو یا تمدید قراردادهای کارگران تصمیم بگیرد و تعداد زیادی از کارگران در معرض اخراج قرار میگیرند.

حزب کمونیست کارگری از مبارزات کارگران معدن زغال سنگ کرمان قاطعانه حمایت میکند. حزب بر تداوم حضور قدرتمند خانواده‌ها در این اعتراضات و اتکای کارگران به مجمع عمومی به عنوان محلی برای تصمیم‌گیری جمعی و حفظ اتحاد کارگران و جلب همبستگی کارگران دیگر معادن در کرمان تاکید دارد. اعتراض کارگران معدن زغال سنگ کرمان، بطور واقعی اعتراض به بساط چپاول و دزدی حاکم است و باید از سوی کارگران در سطح جامعه وسیعاً مورد حمایت و پشتیبانی قرار گیرد.

پیش بسوی اعتصابات سراسری

حزب کمونیست کارگری ایران

۲۶ اردیبهشت ۱۳۹۹، ۱۵ مه ۲۰۲۰

* * * * *

خلاصه ای از اطلاعیه های شماره ۴، ۵ و ۶ در مورد اعتصاب کارگران زغال سنگ کرمان

ادامه قدرتمند اعتصاب ۳۵۰۰

کارگر زغال سنگ کرمان

۳۵۰۰ کارگر زغال سنگ کرمان اعتصاب قدرتمند خود را متحدانه ادامه میدهند. امروز ۲۲ اردیبهشت کارگران معدن زغال سنگ کرمان اعتصاب خود را با تاکید بر خواسته‌های خود ادامه دادند. روز گذشته حضور خانواده‌های کارگران در تجمع کارگران مقابل فرمانداری چشمگیر بود. اعتراض این کارگران به فروش سهام معدن و خطر بیکار شدنشان از کار و تعویق پرداخت دستمزدها و عدم پاسخگویی به دیگر مطالباتشان است. کارفرمایان شرکت از بحران کرونا استفاده کرده و شروع به حراج گذاشتن ۴۵ درصد سهام کارخانه برای بالا کشیدن اموال این معدن کردند. کارگران در برابر این چپاول و دزدی آشکار که کار و معیشت آنان را به خطر انداخته ایستادند. اعتراضات این کارگران از اول اردیبهشت ماه آغاز شد و وقتی در دهم اردیبهشت مدیریت به وعده‌های داده شده عمل نکرد دوباره از پانزدهم اردیبهشت در ابعادی گسترده تر از سر گرفته شد و همچنان ادامه دارد.

عصر همانروز پس از پذیرفتن تعدادی از خواست‌های آنان از جانب مسئولین شرکت، کارگران به اعتصاب خود پایان دادند. روز بعد اما کارگران در مواجهه با دروغ‌گویی‌های مسئولین دوبار دست به اعتصاب زدند در بخشی از اطلاعیه شماره ۶ حزب از جمله آمده است:

کارگران زغال سنگ کرمان دیروز اعلام کرده بودند که در صورت عملی شدن وعده‌های مدیریت اعتصاب خود را پایان میدهند. اما امروز ۲۳ اردیبهشت ۳۵۰۰ کارگر شرکت معدن زغال سنگ در اعتراض به خلف وعده‌های مدیریت و مقامات مسئول دوباره اعتصاب کردند و در

دستمزد کارگران باید برابر با خط رفاه در جامعه باشد.

یک زندگی انسانی،

حق بی چون و چرای

آحاد جامعه است!

خواستار تجهیز بیمارستان‌ها، اورژانس ۱۱۵ و کادر درمان هستیم تا زنده بمانیم و به مردم خدمت کنیم. آنها خواستار پرداخت معوقات، حقوق، سنوات، کارانه و حقوق اضافه کاری خود شدند.

روز ۲۳ اردیبهشت چند نفر از کارگران معترض شهرداری کوت عبدالله که در تجمعات اعتراضی بخاطر تعویق پرداخت دستمزدهایشان شرکت داشتند بازداشت شدند. کارگران خواستار آزادی همکاران خود و پرداخت فوری طلبهایشان هستند.

روز دوشنبه ۲۲ اردیبهشت جمعی از کارگران کارخانه کنتورسازی ایران در اعتراض به بلا تکلیفی شغلی و معیشتی و نپرداختن حقوقها در مقابل دادگستری قزوین تجمع کردند. به گفته کارگران حقوق سال ۹۶ و همچنین ۹۷ و ۹۸ آنها پرداخت نشده و هم اکنون نزدیک به ۲۷ ماه است که مزدی نگرفته‌اند. این درحالیست که کارخانه تعطیل و تولید کاملاً متوقف شده و معیشت کارگران به زیر سوال رفته است. علاوه بر مزد، بیمه کارگران نیز پرداخت نشده است. کارگران میگویند با توجه به رشد تورم و گرانی باید خسارت دیر کرد مزد به آنها پرداخت شود.

روز ۲۲ اردیبهشت کارگران اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده‌ای استان قزوین در ادامه اعتراضاتشان به اخراج از کار و وعده‌های توخالی خود را به تهران رسانده و در مقابل وزارت راه و شهرسازی تجمع کردند. ۵۱ کارگر اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده‌ای قزوین به جای جذب در سازمان راهداری از اول فروردین ماه سال جاری از کار اخراج شده و از آنها خواسته شده است که برای دریافت بیمه بیکاری اقدام کنند. در رابطه با این موضوع این کارگران در این مدت تجمعات بسیاری برپا کرده و پیگیر وضعیت شغلی خود شده‌اند.

روز دوشنبه ۲۲ اردیبهشت جمعی از رانندگان سازمان اتوبوسرانی درون شهری و مالکان اتوبوس (بخش خصوصی) قم در اعتراض به بی‌تامینی و بلا تکلیفی معیشتی بدنبال شیوع بیماری کووید ۱۹ دست به تجمع

محل شرکت دست به تجمع زدند. کارگران خشمگین که با فروش سهام معدن، کار و معیشت خود را در خطر میبینند با شعارهای کوبنده ای چون توپ، تانک، فشفشه، مدیر باید گم بشه، می‌جنگیم، می‌میریم، ذلت نمی‌پذیریم، هو هو مدیرعامل دروغگو، قاطعانه ایستاده و اعلام کردند که اجازه نخواهند داد که زندگی و معیشتشان بازیچه مشت‌های دزد و چپاولگر سرمایه‌دار شود.

حزب کمونیست کارگری ضمن اعلام حمایت قاطع خود از مبارزات این کارگران همچنان بر حفظ مجمع عمومی بعنوان مکانی برای متشکل ماندن و متحد عمل کردن کارگران تاکید میکند و همراهی شمار هرچه بیشتری از خانواده‌های کارگران با اعتراضات را مهم میداند. ما همچنین بر حمایت وسیع کارگران معادن دیگر در کرمان که در وضعیت مشابهی قرار دارند و حمایت مردم این منطقه که بخش بسیاری از آنان نان آوارانشان در این معادن شاغل هستند، تاکید میکنیم. کارگران معدن زغال سنگ کرمان تا همین جا الگویی خوبی از مبارزه متحد کارگری را به نمایش گذاشته‌اند. از مبارزات معدنچیان زغال سنگ کرمان باید وسیعاً فعالانه حمایت کرد.

پیش بسوی اعتصابات سراسری

حزب کمونیست کارگری ایران

۲۳ اردیبهشت ۱۳۹۹، ۱۲ مه ۲۰۲۰

* * * * *

اطلاعیه خبری:

اعتراضات کارگری به نپرداختن دستمزدها،

ناامنی شغلی و اخراجها

روز سه شنبه ۲۳ اردیبهشت جمعی از پرسنل کادر درمان شرکتی وزارت بهداشت در اعتراض به پرداخت نشدن معوقات خود در مقابل وزارت بهداشت تجمع کردند. تجمع کنندگان اعلام کردند: «ما کادر درمان،

از صفحه ۱۱ اطلاعیه های حزب

مقابل سازمان اتوبوسرانی زدند. اعتراض این رانندگان به نبود هیچگونه تامينی از جانب دولت و منجمله محرومیتشان از حق بیمه بیکاری است. بنا بر خبر ۵۳۰ اتوبوس در شهر قم تردد می کنند که حدود نیمی از آن ها متعلق به بخش خصوصی است و درآمد آنها با شیوع بیماری کرونا به شدت کاهش یافته است.

روز دوشنبه ۲۲ اردیبهشت، کارگران پیمانی شهرداری منجیل در ادامه اعتراضات دامنه دارشان بخاطر عدم تبدیل وضعیت قراردادهای هایشان به قراردادهای دائم و سطح پایین حقوق خود تجمع کرده و خواستار حذف شرکت پیمانکاری و عقد قرارداد دائم شدند. این درحالیست که این کارگران همیشه حقوقشان با دو تا سه ماه تاخیر پرداخت میشود. از جمله آخرین حقوق دریافتی آنها مربوط به ماههای آذر و دیماه ۹۸ است که اخیرا پرداخت شده است و خبری از پرداخت مابقی مطالباتشان نیست. پیش از این نیز کارفرما در پرداخت کامل اضافه کاریها و حق مسکن آنان بدعهدی کرده و به عنوان نمونه حق مسکن ۱۰۰ هزار تومانی را سال گذشته هر ماه ۴۰ هزار تومان به آنها پرداخت کرده است. به گفته کارگران ماههای پایانی سال گذشته شهردار منجیل وعده برکناری پیمانکار و عقد قرارداد مستقیم را به آنها داد اما با ظهور پدیده کرونا این موضوع را پشت گوش انداختند. علاوه بر سطح نازل دستمزدها و دیرکرد پرداخت آن، مسئله فقدان امنیت شغلی نیز از جمله نگرانیهای کارگران پیمانکاری شهرداری منجیل است. بویژه قراردادهای کوتاه مدت زیر یک سال و سه ماهه و یک ماهه موجب شده است که امنیت شغلی نداشته باشند. از جمله در طول این سالها بارها کارگران شاهد بوده اند که بعد از خاتمه قرارداد، از میان همکارانشان شماری به عنوان نیروی مازاد معرفی و در

نتیجه بیکار شده اند.

حزب کمونیست کارگری ایران
پیش بسوی اعتصابات سراسری
۲۳ اردیبهشت ۱۳۹۹، ۱۲ مه ۲۰۲۰

*** **

اخباری از اعتراضات کارگری

روز ۲۲ اردیبهشت کادر درمانی صنایع پتروشیمی ماهشهر در پی عدم رسیدگی به اعتراضاتشان و عدم دریافت حقوق خود در مقابل بیمارستان تجمع کردند.

روز ۲۲ اردیبهشت کارگران پتروشیمی رجال واقع در منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی ماهشهر در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات و وعده های توخالی مسئولان، برای چندمین روز متوالی تجمع و اعتراض کردند. به گفته کارگران علاوه بر تعویق پرداخت دستمزدها تا این تاریخ و با توجه به شروع قراردادهای جدید کارگران، امور اداری و منابع انسانی شرکت، مصوبه طرح طبقه بندی مشاغل و مزایای اقلیمی کارگران شامل فوق العاده های بدی آب و هوا، محرومیت از تسهیلات زندگی و سختی شرایط محل زندگی، برای سال ۹۹ را لحاظ نکرده است.

روز ۲۲ اردیبهشت کارکنان اخراجی عوارضی های استان قزوین با خواست بازگشت به کار برای چندمین بار متوالی مقابل وزارتخانه راه و شهرسازی دست به تجمع زدند. بنا به خبر در فروردین سال جاری پیامکی به ۵۱ نفر از کارکنان عوارضی های قزوین ارسال شده و از آنها خواسته اند که خود را به بیمه بیکاری معرفی کنند. در صورتی که سال گذشته به آنها وعده داده شده بود که جذب سازمان راهداری می شوند.

روز ۲۱ اردیبهشت صیادان هرمزگان در اعتراض به بلا تکلیفی وضعیت معیشتی خود و عدم حمایت دولت برای تامین زندگی آنها که در آمدی ندارند، تجمع کردند.

معلق شدن بسیاری از کارها در شرایط کرونا باعث قطع در آمد کارکنان این بخشها شده است و حکومت اسلامی نه فقط هیچگونه سیستم تامین اجتماعی برای مردم ندارد، بلکه حقوق و دستمزد کارکنان بخشهای دولتی را هم به موقع نمی پردازد.

روز ۲۱ اردیبهشت رانندگان سازمان اتوبوسرانی شهرداری یاسوج در اعتراض به نداشتن امنیت شغلی و عدم پرداخت چند ماه حقوق مقابل ساختمان شورای شهر تجمع کردند.

هیراد پیریداقی فعال دانشجویی و از حامیان زندانیان هفت تپه که همراه دو دانشجوی دیگر در پنجم شهریور ۹۸ آزاد شده بود، در بیستم اردیبهشت برای اجرای حکم جدیدی که ۳ اسفند ۹۸ توسط شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب تهران صادر شده است فراخوانده شد. بیدادگاه جمهوری اسلامی برای حکم ۶ ماه حبس تعزیری وی او را با اتهاماتی چون «اجتماع و تبانی علیه نظام» و ۶ ماه حبس محکوم کرده است. در این ابلغیه از او خواسته شده است که ظرف ۵ روز خود را به شعبه اجرای احکام دادسرای انقلاب معرفی کند. تمامی احکام امنیتی باید فوراً لغو و احضارها پایان یابد.

حزب کمونیست کارگری ایران
۲۲ اردیبهشت ۱۳۹۹، ۱۱ مه ۲۰۲۰

*

ادامه از صفحه ۲

بربریتی که عربیان می شود

زندگی زیر استاندارد سالمندان و باز نشستگان در واقع یکی از دلایل اصلی کشتار کرونا در میان آنان است. لذا این پدیده یعنی کشتار کرونایی سالمندان را باید فقط بر این متن توضیح داد، عوامل دیگر اموری ثانوی اند.

آنچه که عیان است عدم سود آوری سیستم درمانی برای سرمایه داری است که کرونا را به جان مردم انداخته است. در بخش نظامی و تولید تسلیحات، سالانه بیش از سه هزار میلیارد دلار از دارائی های جامعه صرف می شود. تنها با صرف چند در

صد از این حجم پولی می شود بسیاری از بیماری ها را ریشه کن نمود. اما مسئله این است که با این اتفاق، سوده های نجومی از قبل فروش دارو و تجهیزات پزشکی و غیره محو می شود. چیزی که با منافع سرمایه خوانایی ندارد. باید مردم مریض شوند و عده ای نابود شوند تا چرخ سرمایه در این بخش بچرخد. باید اپیدمی پشت سر اپیدمی بیاید و با پاندمی برود.

پدیده کرونا همانند ایدز و سارس و مرس و دیگر بیماری ها، در خود موجد هیچ بحرانی نیستند. همچنانکه سیل و دیگر بلاهای طبیعی بخودی خود نمی توانند عامل بحران باشند. این اساسا بحران سیستم سرمایه داری است که بنوبه خود بحران می آفریند. علم و تکنولوژی فوق پیشرفته امروزی اگر در خدمت پاسخ به نیازهای واقعی بشر قرار می گرفت امروز ما شاهد این وضعیت نمی بودیم. برای چیرگی بر بیماری ها و بلاهای طبیعی به اندازه بیش از کافی امکانات مادی، علمی و تکنولوژیکی وجود دارد تا از بروز هر فاجعه ای در امان بمانیم. این امر تنها زمانی می تواند تحقق پیدا کند که خلع ید و سلب مالکیت خصوصی بر وسایل تولید اجتماعی از دست سرمایه داران و گرفتن قدرت سیاسی به دست نود و نه درصدی های جامعه و در راس آن طبقه کارگر میسر شده باشد. برقراری سوسیالیسم آنگاه طبیعی ترین، فوری ترین و کوتاه ترین راه برای رسیدن به

جامعه ای عاری از بربریت سرمایه داری با هزاران عارضه معمول اش خواهد بود، ساختن بهشتی آباد و آزاد برای همه انسانها بر روی همین زمین خاکی دیگر نه امری ایده آل که ضرورتی عینی و انسانی است.

*

انترناسیونال

نشریه حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: شهاب بهرامی

ادیتور: کاظم نیکخواه

مسئول فنی این شماره: سیامک امجدی

ایمیل: anternasional@yahoo.com

انترناسیونال هر هفته

روز جمعه منتشر میشود

www.anternasional.com